

İkiz Gezginler İstanbul'dan Bodrum'a

BETÜL AVUNÇ

Oudem

BETÜL AVUNÇ

İkiz Gezginler İstanbul'dan Bodrum'a

İKİZ GEZGİNLER İSTANBUL'DAN BODRUM'A

© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Betül Avunç
KAPAK RESMİ: Gökçe Akgül
EDİTÖR: Burhanettin Düzçay

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Yirmi Birinci Baskı: Şubat 2023 (2000 adet)
(*İkiz Gezginler'in Serüvenleri* adıyla)
1. Baskı: 1996, *Yapı Kredi Yayınları*
2. - 5. Baskılar: 2002 / 2006, *Bulut Yayınları*
6. - 10. Baskılar: 2007 / 2011, *İş Bankası Kültür Yayınları*

ISBN: 978-9944-69-848-1
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

BETÜL AVUNÇ

İkiz Gezginler
İstanbul'dan Bodrum'a

Betül Avunç

İstanbul Üniversitesi'nde Klasik Arkeoloji Bölümünü bitirdi. Yüksek lisans eğitimini İTÜ Güzel Sanatlar Bölümünde tamamladı. Mitolojinin evrensel çekiciliğinden, renkli masal dünyasından esinlenerek kaleme aldığı kitaplarında, geçmişle günümüz arasında köprüler kurarak okurlarına ilginç serüvenler yaşatmayı, bir yandan da çocukların kültürel gelişimine katkıda bulunmayı hedeflemektedir.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Roman

İstanbul Perisi
İkiz Gezginler İstanbul'dan Bodrum'a
İkiz Gezginler İstanbul'da
İkiz Gezginler Troya'da
İkiz Gezginler Güneş'in Sarayında
İkiz Gezginler Yeşillikler Ülkesi'nde
Duygu'nun Doğum Günü Armağanı

Mehmet, Peri ve Ege için, tüm sevgimle...

İKİZ GEZGİNLER PERİ İLE EGE

Merhaba Çocuklar!

Sonunda özlemle beklediğiniz yaz tatiline kavuştunuz. Dokuz yaşındaki ikizler Peri ile Ege de sizler gibi sevinçli. Onlar tatillerini okuyarak, spor yaparak ve bol bol gezerek değerlendiriyorlar. İstanbul'da yaşayan bu sevimli ikizler yolculuklara çıkmayı, yeni yerler görüp yeni insanlar tanımayı, Anadolu'da dolaşarak eski efsanelerin izlerini aramayı çok severler. Bu yüzden herkes onlara “İkiz Gezginler” diyor. Birbirlerine pek benzemedikleri için insanlar çoğu zaman ikiz olduklarına inanmıyorlar. Peri beyaz tenli, koyu kahverengi saçlı, kahverengi gözlerinin derinliklerinde

yıldızlar parıldayan sevimli mi sevimli bir kız; ikiz kardeşi Ege ise kumral perçemli, cin bakışlı, çevik bir oğlan. Tarih ve gezi merakı onlara anne ve babalarından geçti. Anneleriyle babaları arkeoloji eğitimi görmüşler. Bebekliklerinden bu yana ikizlere masal olarak ilginç tarihsel öyküler ve efsaneler anlatırlar. Peri ile Ege bunları dinlerken heyecanlanır, düşlere dalarlar. Uzun süreli gezilere çıkabilecek yaşa geldiklerinde, anne ve babalarıyla birlikte güzel yurdumuzu dolaşmaya, eski efsanelerin geçtiğı yerleri gezmeye başladılar. Bu konuda çok şanslılar, çünkü Türkiye öyle bir yer ki, neredeyse her taşının altında bir efsane ya-tıyor, ülkenin her köşesine dağılmış eski eserler bu efsanelerle canlanıyor. Tarihöncesinden bu yana sayısız uygarlığın gelip geçtiğı bu topraklar bugünün çocukları için hem çok değerli bir kültür mirası, hem de eski çağların büyüleyici efsaneleriyle dolu rengârenk bir masal dünyası.

İkiz Gezginler geçmişle günümüzü buluşturan bu renkli dünyada yaşadıkları serüvenleri sizlerle paylaşmak istiyorlar. Yarın sabah yine bir yurt gezisine çıkacaklar, onlara katılır mısınız?

İNEK GEÇİDİ

Gece, Ege ile Peri yataklarında dönüp duruyorlar. Sıcak bir yana, heyecan da uyutmuyor onları. İki kardeş karanlıkta hem müzik dinliyor, hem de konuşuyorlar. Yatak odalarına açılan koridorun ışığı, kapalı kapılarının camından geçerek odalarına giriyor. Son hazırlıkları yapan anneleriyle babalarının telâşlı gölgelerini seçiyorlar camda. Anne ve baba, yolculuk için gereken eşyaları bir kez daha gözden geçirmekteler. Evlerinin ışıkları karardığında uykuya dalan İkiz Gezginler, hava aydınlanırken gözlerini açıyor, babalarının “Günaydın” diyen sesini duyar duymaz yataklarından fırlayıp giyinmeye başlıyorlar. Sonra da oyuncaklarına veda edip evden çıkıyor, ailece arabalarına yerleşiyorlar. Herkes uykuda

olduğu için çevre çok sessiz. Araba bomboş sokaklardan geçerken, iki kardeş birbirlerine iyi yolculuklar diliyorlar. Sabahın erken saatlerinde, kentin iki yakasını, aynı zamanda Avrupa ve Asya kıtalarını birleştiren Boğaziçi Köprüsü'nden İstanbul'u seyretmek ne kadar keyifli! Altlarında kocaman bir ırmak gibi akıp giden İstanbul Boğazı'nın kıyılarına dizilmiş irili ufaklı evler, gecedan kalan tek tük ışıklar görüyorlar. Yukarıda ise güneşin doğuşunu müjdeleyen pembeliğiyle sonsuz gökyüzü uzanmakta. Peri ile Ege birbirine bakıp mutlulukla gülümsüyor ve aynı anda aynı şeyi düşünüyorlar: Yaşamak çok güzel.

O da ne! Birden aşağıda bembeyaz bir nokta çarpıyor gözlerine. Daha dikkatli bakıyorlar; evet, bu beyaz bir inek! Boğaz'ın bir kıyısından diğerine atlayıveriyor ve koşarak gözden yitiyor. İkizler, "İo!" diye haykırıyorlar bir ağızdan. Annelerinin anlattığı eski bir efsaneden tanıyorlar onu. Çok güzel bir genç kız olan İo, Eski Çağ tanrıları tarafından cezalandırılarak inek biçimine sokulmuş. Zavallının cezası bununla da bitmemiş, onu sürekli rahatsız edecek bir atsineği yollamışlar peşinden. Kendisini sokup duran

atsineğinden kurtulmak için sıçraya zıplaya kaçan İo'nun yolu İstanbul'a düşmüş. Kenti ikiye ayıran Boğaz'ın suları üzerinden atlayıp geçince, o çağın insanları buraya “Bosphoros” yani “İnek Geçidi” demişler. Günümüzde kullanılan birçok dilde Boğaziçi'nin karşılığı bu sözcüktür. Neyse ki, ömrünün geri kalan bölümünü inek olarak geçirmek zorunda kalmamış zavallı kız. Bir süre sonra tanrılar tarafından bağışlanıp yine eski haline dönmüş.

AYÇİÇEĞİ

İlkiz Gezinler'in arabası artık Çanakkale'ye yaklaşmakta. Tekirdağ'dan bu yana karayolunun iki tarafında uzanan pek çok ayçiçeği tarlası var. Ege ile Peri, kocaman sevimli yüzlerini güneşe döndürmeye çalışan bu çiçekleri çok sevdikleri için aralarına girmeye can atıyorlar. Onları kırmayan babaları, bir tarlanın kenarında durduruyor arabayı. Coşkuyla fırlayarak sapsarı çiçek denizine dalıyor çocuklar. Çiçeklerin yuvarlak yüzlerine yakından bakınca, henüz ayçekirdeklerinin oluşmadığını görüyorlar. Anneleri durur mu? Çiçeklerle kucak kucağa fotoğraflarını çekiyor, bir yandan da ayçiçeğine verilen diğer adlardan söz ediyor. Yüzlerini her zaman güneşe çevirdikleri için "günebakan"

veya “gündöndü” diye adlandırılan bu çiçeklerin bir efsanesi varmış. Annelerinin anlattığı efsaneye göre, bir köylü kızı Güneş Tanrısı’na aşık olmuş. Çok eskiden insanlar güneşi, atların çektiği ateşten arabasıyla göklerde dolaşan genç ve yakışıklı bir tanrı sanırlarmış. Köylü kızı her gün tarlaların ortasında oturur, sabahtan akşama dek güneşi izlermiş. Sonunda oturduğu yerde kök salarak, güneş nereye giderse yüzünü o yana döndüren kocaman, sarı bir çiçeğe dönüşmüş.

CESUR YÜZÜCÜ

Sevimli ayçiçeklerini tarlalarında bırakıp yola devam eden İkiz Gezginler'i Çanakkale girişinde bir sürpriz bekliyor: Sayısız arabadan oluşan bir kuyruk. Çanakkale de İstanbul gibi boğazla ayrılan bir kent olduğu için karşı kıyıya arabalı vapurla geçmek zorundalar, çünkü burada köprü yok. Kuyrukta beklerken, Peri ile Ege'nin karınları acıkıyor. Arabanın içinde annelerinin piknik sepetindeki yiyeceklerle açlıklarını gide-rip, babalarının aldığı dondurmalarla serinliyor-lar. Birden dışarıdaki kalabalığın arasında tanıdık birisi gözlerine çarpıyor: Babalarının iş arkadaşı Erdoğan amca! Oğlu Alper ise Peri ile Ege'nin anaokulundan arkadaşları. Meğer onlar da arabalı vapurla karşıya geçeceklermiş. Buna çok sevinen

İkiz Gezinler, vapura girer girmez güverteye çıkıp Alper’le buluşuyor, üçü birlikte konuşa konuşa denizi seyrediyorlar. Kocaman vapur Çanakkale Boğazı’nın lacivert sularında yol alırken, enginlerden kopup gelen ak köpüklü dalgalara dalıyor çocukların gözleri. Ansızın Alper, az ötede dalgalarla boğuşarak yüzen birini gördüğünü söylüyor. İkiz Gezinler heyecanla Alper’in işaret ettiği noktaya bakıyorlar. Evet, bu o! Boğazın karşı kıyısında yaşayan sevgilisi Hero’yu görmeye giden cesur yüzücü Leandros! O sırada yanlarına anneleri geliyor. Peri ile Ege, çok iyi bildikleri bu efsaneyi Alper’e de anlatmasını istiyorlar ondan. Anneleri hemen anlatmaya başlıyor:

“Hero, Çanakkale’nin Trakya kıyısında yaşayan çok güzel bir genç kızmış. Leandros ise Anadolu kıyısında oturmuş. Leandros her gece denize atlar, Hero’nun tuttuğu meşalenin ışığını izleyerek kulaç atar, karşı kıyıya ulaşır sevgilisiyle buluştuktan sonra gün ağarırken geri dönermiş. Elektiriğin olmadığı eski çağlarda, insanlar büyükçe bir tahta parçasının ucunda ateş yakarak oluşturdukları meşaleyle aydınlanırlarmış. Hero da her gece bıkmadan elinde bir meşaleyle kıyıda bekler,

Çanakkale Boğazı'nı yüzerek geçen Leandros'un karanlıkta yönünü bulmasını sağlarmış. Delikanlı bir gece yine Hero'nun ışığına bakarak ona doğru yüzmekteymiş ki, sert bir rüzgâr genç kızın elindeki meşaleyi söndürüvermiş. O sırada gökyüzünü kaplayan bulutlar ay ışığını da gizleyince, zavallı Leandros denizin ortasında kapkara bir dünyanın içinde kalakalmış. Bu sırada Hero meşalesini yeniden alevlendirmeye çabalamış ama, boşuna... Genç kız bütün gece çaresizlik içinde kıyıda bekleyedursun, fırtınanın azdırdığı dalgalar karanlıkta ne yöne yüzeceğini kestiremeyen Leandros'u kavrayıp sürüklemişler. O günden sonra Leandros'u da, Hero'yu da gören olmamış.”

HELLE’NİN DENİZİ

Vapur Çanakkale Boğazı’nda ilerliyor. Karşı kıyı gözükmeye başladı bile. Peri, Ege ve Alper eski anaokulu günlerinden söz ediyor, oradaki arkadaşları ile öğretmenlerini anıyorlar. O sırada, gökte uçan kocaman bir kuş çarpıyor gözlerine.

“Şuraya bakın!” diye bağılıyor Alper. “Ne büyük bir kuş! Tüyleri altın gibi parlıyor.”

İkiz Gezginler kuşa dikkatle bakınca birden heyecanlanıyorlar.

“O kuş değil, altın postlu bir koç!” diyor Peri.

“Koç mu? Hiç koç uçar mı?” diyor Alper şaşkın şaşkın.

Ege atılıyor:

“Bu ko uçar. Annemizin anlattığı efsanedeki büyülu koç bu, değil mi Peri?”

“Evet, evet! Bakın, sırtında da iki ocuk var. Sen de görüyor musun Alper?”

Alper, gözlerini kısıp dikkatle bakıyor.

“Görüyorum. Kim onlar?”

“Helle ile Friksos,” diyor Ege. “Kendilerine kötü davranan üvey annelerinden kaçan iki kardeş. Altın postlu ko onları iyi yürekli insanların yanına götürüyor. Hey, bakın, bize el salladılar. Hadi biz de el sallayalım.”

Üç ocuk, gitgide uzaklaşan koçun arkasından el sallıyorlar. O da ne! Birden Helle’nin dengesi bozuluyor ve zavallı kız denize düşüveriyor. Erkek kardeşi Friksos ise, durduramadığı altın postlu koçun sırtında çaresizlik içinde uzaklara uçuyor.

“Üzölme,” diyor Peri, Alper’e. “Denizkızları Helle’yi kurtaracaklar. Bu denize de ‘Hellespontos’ adı verilecek, yani ‘Helle’nin Denizi.’ anak-kale Boğazı’nın eski adı buymuş.”

BETÜL AVUNÇ

İkiz Gezginler İstanbul'dan Bodrum'a

Kanatlı koçun sırtında uçan çocukların başlarına
ne geldi?

Kral Midas'ın her tuttuğu, neden altın oldu?

Lidyalılar parayı nasıl icat etti?

İkiz Gezginler Peri ile Ege, İstanbul'dan
Bodrum'a yolculuklarında Antik Çağ
efsanelerinin izini sürüyor.

İkiz Gezginler İstanbul'dan Bodrum'a
Anadolu'nun tarihsel ve kültürel mirasını
gelecek kuşaklara tanıtırken okurlarına
renkli serüvenler yaşıyor.

tudem.com

9 789944 698481
tudem yayıncılık grubu

ISBN: 978-9944-69-848-1

9 789944 698481